

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurczaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények előfize-
tési pénzek és hirdetések is
küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNY.

Hirdetéseket

és nyilt-téri közleményeket
a kiadóhivatal mérsékelt ár-
jegyzék szerint számít.

Egyes példányok

kaphatók lapunk nyomdájá-
ban valmint Stark Nándor
és Szigethy Z. könyv- és
papirkereskedésében.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 5 kr.

Felölös-szerkesztő és kiadótulajdonos:
SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:
a kiadóhivatalban és lapkihordóink útján,
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

A hamisítatlan közvélemény.

Mióta a hatvanhetedik kiegészítés alapján magyar miniszterek vették a kezükbe a kormány gyepöljét, folyton tart a vitatkozás a fölött, hogy melyik párt képviseli a parlamentben a nemzet közvéleményét?

A kormány és pártja hivatkozott a képviselő-választások eredményére, mely mindig az ő javára látszott billenteni a közvélemény serpenyőjét. Ezzel szemben a közjogi ellenzék váltig azt vitatta, hogy a képviselő-választásokban csak a mondvacsinált közvélemény jut kifejezésre, de a nemzet zöme, sőt tulnyomó nagytöbbsége az ellenzéki álláspont alapján áll, s szívében, lelkében állhatatos és tántoríthatatlan hive a sok százados nemzeti hagyományokhoz gyökerező függetlenségi elveknek, melyeknek fölkelet apostola és megdicsőült vértanúja — Kossuth Lajos.

Ugy látszik, maga az udvar is félrehagyta magát vezetni a látszatra támaszkodó hamis információk által, s abban a csalóka ábrándban ringatózott, hogy a magyarságból immár kipusztult a nemzeti öntudat fönsege, kipusztult az ősi virtus, s a Rákóczyak, Bocskayak, Bethlenek, Kossuthok népe oroszlanból kezes báránynya változott, mely ellentállás nélkül oda adja gyapját, ha kell a vérét is, de fölbuzdulásra, bátor gerjedelemre képtelen, mintha teljesen elvesztette volna multjának, erejének, jogainak és kötelességeinek tudatát.

Csak ebben a föltevésben adhatták az udvari körök a királynak azt a sajnálatos tanácsot, hogy a nemzeti gyász napjaiban hidegen zárkózzék el a közérzulettől, s parancsolja meg az ő excellenciás, méltóságos és nagyságos szolgálóinak, akiket minisztereknek, képviselőknél stb. neveznek, hogy tegyenek lakatot a szájukra, hallgattassák el a szíveik dobogását, s ha az ország gyászáról beszélnének nekik, tegyenek úgy, mintha süketek és vakok volnának.

Az udvari köröknek ebben az egyaránt kiméletlen és politikátlan magatartásában a legmélyesegesebb kicsinylés nyilatkozik meg a magyar nemzet iránt; mert csak oly néppel lehet így bánni, amelyben az érzékenységet végkép elnyomta a szolgálalkúság.

S valóban igaza volna a kamarillának, ha a magyar nemzet a kormánynak és pártjának képére volna teremtve. Mert ime a kormány és a háta mögött álló párt tédet fejet hajtott a bécsi parancsok előtt, s mint engedelmes szolgálkóhoz illik — akikben nincs akarat, csak alázatosság, nincs önérték, csak meghunyászkodás — visszafojtották szívük nemesebb érzéseit, s gyávaságukban megtagdák a nemzet dicső Messiasát.

Am a nemzet — hála a magyarok Is-

tenének — nem követte őket a gyávaság útján, hanem férfias bátorsággal tett hitvallást hazafias és kegyeletes érzületéről a vértanuravatala mellett. Soha nemzet még impozánssabb, tüntetőbb módon nem dezavualta a saját kormányát, mint a hogy a nemzeti gyász alkalmából tette azt az ország a Wekerle kormánnyal szemben. Soha nemzet nem manifestálta érthetőbb módon, mint a magyar most, hogy az uralmon lévő párttal és kormánnyal egyet nem ért, s hogy lelkének minden érzése ahoz a politikai irányzathoz van forrva, melynek legnagyobb képviselőjét zokogva kísérte a sirba.

Ez után a világraszóló bizalmatlansági szavazat és szívből fakadó manifesztáció után ne vitatkozzék többé a kormány és pártja a fölött, hogy tulajdonképen melyik párt képviseli az ország igazi közvéleményét. Az a tengernyi könnyecsepp, mely a legnagyobb magyar sirhantját áztatta, megannyi hangosanszó szavazat volt, mely harsogva hirdeti a világnak, hogy a hamisítatlan közvélemény azt a programot vallja a magáénak, melynek legelső és legsarkalatosabb tétele így szól: „Magyarország legyen önálló, független állam, mely mindig idegen befolyástól menten intézi ügyeit.”

S bizony jó lesz, ha valahára Bécsben is elhiszik, hogy Magyarországon ez a hamisítatlan közvélemény, melyet ignorálni lehet ideig óráig, de elfojtani, kiirtani nem, soha!

A temetés után.

Lapunk mult számában röviden összefoglalva ismertettük a nagy halott temetésének lefolyását. Talán mondanunk is fölösleges, hogy az általunk közölt leírás csak nagyon halvány és hézagos vázlat anna az impozáns gyászünnepelemek, a melyhez foghatót még nem mutathat föl a történelem.

Hogy maga az udvar is mily nagy érdeklődéssel kísérte ezt a történelmi jelentőségű eseményt, azt eléggé bizonyítja az, hogy két magas állású katonatiszt titokban végig nézte az egész ünnepély lefolyását, hogy referálhasson róla az udvarnak. Az egyik titkos szemlélő Fehérváry Géza báró honvédelmi miniszter volt, a ki egy vékony fátyollal elfüggönyözött ablaknál foglalt állást. Azonban az egyik műegyetemi tanár a csillagászati műszerekkel fénykép felvételeket eszközölvén a gyászmenetről, munkája közben észrevette az elrejtőzött minisztert, s nyomban le is fényképezte, hogy jelenlétéről bizonyítékkal bírjon. A másik titkos szemlélő egy Bécsből leküldött tábornagyszernagy volt, aki polgári ruhában nézte végig a temetést.

Ezek a titkos szemlélők azonban csak szépet és magasztosat jelenthettek a látottakról. Mert soha temetés még méltóságosabban és meghatóbban le nem folyt, mint ez. Pedig Bécsben elváltak rá készülvén, hogy legalább a temetés után zavargások fognak kitörni. Erre mutatnak a tett katonai intézkedések. Budapest megerősített katonai helyőrségét

a kaszárnyákban készenlétebe helyezték. A Gellérthegei citadellába fölvontatták a nehéz ágyúkat, és a főváros nevezetesebb pontjaira szegeztek rá. A kaszárnya udvarokban nyergelve állottak a lovak; a tűzérsegi fogatokat felszerszámolták, a könnyű ágyúkat kartácsal töltötték meg, a legénységnek kiosztották az éles töltényeket. Tehát minden készen volt arra, hogy a Kossuth sirjára omló könnyeket a gyászoló nép vérevel mossák le.

De nem volt alkalom a katonai erő fitogtatására. A nép fájdalma merült, s csak sirt és imádkozott.

Gyöngye tollunk képtelen leírni azokat a meghatározó jeleneteket, melyek nemcsak a temetés alatt, hanem a temetés után is lejátszódtak. Vasárnap óta a szó szoros értelmében özőnlük a tenger sokaság a temetőbe, hogy könyveivel öntözze a haza atyjának sirját, s valami kis emléket vihessen onnét, ha mindjárt csak egy virágszálat is. Négyezeret jóval meghaladta a koporsóra küldött koszorúk száma, de ebből a rengeteg mennyiségből nincs már egy virágszál vagy egy levél se. Mind elkapkodták. Utoljára már a gyászlobogókat szedték szét, azokból vittek emlékül egy egy foszlányt.

Az ország minden részéből összesereglett nagy számu küldöttségeket hétfőn fogadták Kossuth fia a vidadó nagytermében. Egész nap tartott a fogadtatás melynek részleteit leírni nincs elég terünk. Tehát csupán a bennünket közelről érdeklő szentesi és csongrádvármegyei deputáció fogadtatását említjük föl.

Ami Csongrádvármegyei illeti, képviselve volt ugyan egy küldöttséggel magán a temetésen, de ez a küldöttség nem tartotta hivatásának Kossuth fiainál külön is tisztelkedni. A vármegye egyes községeiből — Szentesről, Csongrádról, Szegvárról, Mindszentről, Dorozsmáról — voltak ugyan fenn küldöttségek, de ezenkívül sokan voltak egyesek is, akik egyik küldöttséghez se tartoztak, de azért szerettek volna Kossuthéknál tisztelkedni. Ezek aztán a szentesi deputációhoz csatlakoztak; de mivel a polgármester a vármegyei tisztelgőket vezetni nem érezte magát hivatottnak, közös megállapodás folytán felkértek Sima Ferencz országgyűlési képviselőt, hogy az egyesült deputációt, mint a „csongrádvármegyeiek és Szentes város küldöttségét” — vezesse.

Sima Ferencz — mint már lapunk mult számában is említettük — a megbízásnak eleget tett. Azonban a küldöttséget beszédében nem mint Csongrádvármegye és Szentes város, hanem mint „csongrádvármegyeiek és különösen Szentes város” küldöttségét mutatta be. Az az állítás tehát, amit a pákulicok terjesztenek, hogy „Csongrádvármegye” nevében beszélt volna, egyszerűen nem igaz.

Sima Ferencz beszédét — melyet a Kossuth testvérekhez intézett — lapunk mult számában már közöltük. Most pedig a fővárosi lapok nyomán közöljük a Kossuth Ferencz választát, mely a következőleg hangzik:

„Meghatottan köszönöm meg szavait. Ne mondja, hogy hódolatát, hanem hogy szeretét hozta városunknak; mert ez a szeretet Magyarország népének szeretete, a legdrágább kincs. Édes atyám megmutatta, hogy az elvszilárdság volt jellemének egyik legkiválóbb része, s ebben önök hasonlítanak ő hozzá. Éljenek ezen elvnek sokáig.”

E helyen említjük meg, hogy kedden fényes gyászistenisztelet volt a fővárosi evang. templomban, ahol megjelent az országgyűlés is testületileg. Különben amint a fővárosi lapok tudósításaiból

látjuk talán nem volt Magyarországnak olyan zuga, ahol a haza atyjáért gyászünnepeket ne rendeztek volna. S így bizvást alkalmazhatjuk a költő szavait, hogy ez az a „nagy szerű halál, hol a temetkezés felett, egy ország gyászban áll.”

Az olasz kamara kegyelele.

Az olasz képviselőházban apr. 2-án napirend előtt Bianchieri elnök általános figyelem közl a következő kegyeletes szavakkal emlékezett meg Kossuth Lajos haláláról:

Azt hiszem, hogy az önök érzelmeit is tolmácsolom, amikor ama mély fájdalomnak adok kifejezést, melylyel a képviselőház ülésének szünetelése alatt, Kossuth Lajosnak, a nagy magyar hazafinak haláláról értesültünk, aki épp oly fényes, mint szenvedésekkel telt életpályáját, nagy kort érve, a mi vendégszerető Turin városunkban fejezte be. Mindenkinél, akinek szíve a hazáért és szabadságért ver és ki tiszteli a polgári erényeket, mélyen meg kellett hatnia eme kiváló egyéniség elhunytától, aki a szabadság és a haza körül annyi érdemeket szerzett. Nekünk kétszeresen kell sajnálnunk elvesztét; először mert kedves volt ő ama nemzetnek, mely az ő őszinte barátsága által nekünk kedves, és melylyel közös vágyaink voltak, melyeket, mint mi, ma már megvalósított; másodsor mert Kossuth Olaszországot választván kedvelt lakóhelyeül, hosszú időn át velünk élt, részt vett örömeinkben és fájdalmunkban, magát és gyermekeit a mi örömeinkre bízta és Olaszországban élve és halva úgy tetszett neki, mintha nem messze élne és halna szülőföldjéről. (Helyeslés.) Tehát méltányos dolog, hogy a nemes és erős magyar nemzet kiváló fiát úgy tekintjük mint volt polgártársunkat, és kötelességszerű, hogy ama halához és szeretethez, melyet első hazája iránt mutatott, második hazája is csatlakozzék bámulatával és tiszteletével. (Elénk helyeslés.)

Őszintén és a legnagyobb tisztelettel adózunk Kossuth Lajos emlékének, akinek neve tiszteletben fog élni a nemzetek között, amíg élni fog bennök a szabadság és a haza iránti kultusz és a mi élni fog a kötelesség hite. Mi örök csodálattal adózunk a nagy magyar hazafi erényeinek és a fájdalom hangja, amely a Duna partjairól ma e teremben visszhangzik, bizonyítja, hogy Olaszország csatlakozik a nemes magyar nemzet gyászához és fájdalmához a szimpatia és barátság érzetével és kívánjuk, vajha a szimpatia és barátság ez érzete örökre összefűzné e két népet. (Elénk helyeslés és tetszés.)

Az elnök javasolja, hatalmazzák fel arra, hogy a Kossuth-családnak a képviselőház részvétét kifejezze. (Általános helyeslés.)

Imbriani közbekiált: Tisztelet a nagy forradalmárnak.

Ezután a képviselőház áttért a napirendre.

Ime, ily hódolatteljes szavakban áldozott a nagy férfi emlékének az olasz országgyűlés elnöke. És ugyanakkor a magyar képviselőház elnöke megszökött a temetés elől! Piruljon helyette minden magyar hazfi!

Helyi és vegyes hírek.

— **Gyász istenitiztelet a zsinagógában.** Csőtörtőkön délelőtt a helybeli zsinagógában megható és szépen sikerült gyászünnepelet folyt le. Mindjárt az ünnepély kezdetén igen jó benyomást tett a megjelentekre az ügyes és figyelmes rendezés. — Itt nem fordult elő az a botrányos eset, ami megtörtént a reform. templomban — hogy testületeket kizártak vagy mellőztek volna. Ellenkezőleg, minden testületnek ki volt jelölve és fentartva a maga helye, s addig a nagy közönséget be se bocsátották a templomba, míg a testületek el nem helyezkedtek. A templom belseje izléssel volt diszítve, a közepén Kossuth Lajos arcképével. Az isteni tisztelet gyászénekkel kezdődött. Azután Büchler Márton csongrádi rabbi mondott egy gyönyörű gyászbeszédet, mely a szó szoros értelmében mélyen meghatotta a hallgatóságot. Az ünnepi beszédet ismét gyászének követte, nagyon szépen, szinte művészileg előadva. Záradékkul a Szózat következett, melyet az egész közönség kalaplevéve énekelt el. Ezzel véget ért a valóban kitünően sikerült gyászünnepelet.

— **Egy kis szentesi erélyesség.** Az országgyűlés küldöttsége, még itthon elhatározta, hogy ő fogja az általa rendelt külön személyvonattal megnyitni az utat Kossuth Lajos holt tetemének be Magyarországra szívébe vezető utra. A főváros azonban úgy akarta, hogy a nagy halott ravatalát szállító vonat jöjjön elől és utána 15 percczel induljon a parlament küldöttsége. A külön személyvonat vezetésével és a menet felett való rendelkezéssel a parlamenti küldöttség Sima Ferencz képviselőt bízta meg. Ő tehát első sorban is a budapesti vasutigazgatóságnál igyekezett elintézni, hogy a parlamenti küldöttség külön személyvonata induljon elől és nyisson utat be Magyarországra Kossuth holttestének. Minthogy azonban erre nézve többszöri sürgönyváltás után is akadályra talált az igazgatóságnál, éjjelkor megtávirta a küldöttség nevében, hogy a magyar országgyűlés küldöttsége tisztelt mindenkit Magyarországon, de azt meg nem engedheti, hogy elébe helyeztessék bármiféle intenzio is. Ezek után az előzmények után adta ki éjjel után 2 órakor a pesti igazgatóság azt a rendeletet, hogy az országos kül-

döttség külön személyvonata indul először. Lám még se árt néha, ha az ember egy csöppet — „erősza kos ember.”

— **Gyászünnepelet Mindszenten.** Mindszentről kapjuk a következő sorokat: Folyó hó 3-án Mindszent község lakossága tanujelét adta tiszteletének hazánk nagyfia elhunyt Kossuth Lajos iránt; midőn a községnek apraja-nagyja több ezerre menő számban összesereglett, hogy a nagy hazafihoz méltóan rója le igaz kegyelele adóját. A menet a „Függetlenségi és 48-as” körnél gyülekezett, honnan zsolozsmákat énekelve, kalap levéve vonult fel temédek gyászlobogó alatt a róm. kath. templomhoz; hol Mindszent érdemes plébánosa Keller Lajos, mivel a templom kicsinynek bizonyult a rengeteg népfogadására, Isten szabad ege alatt méltatta a boldogultnak érdemeit és megrendítően emelte ki működését. Ezt gyász-istenitiztelet követte a templomban, hol Kossuth Lajos arcképével ellátott ravatal volt felállítva, gyönyörű koszorúkkal diszítve. Mise után az egész menet az izraelita templomba vonult, hol szintén gyász-istenitiztelet volt. Dr. Mandl Ármín rabbi szivreható beszédet tartott, melynek végzetével a menet ugyancsak zsolozsmákat énekelve, a róm. kath. temetőbe vonult, s ott a boldogult imádkozott és énekelt. Onnét ismét a függetlenségi kör elé mentek vissza, hol Szilágyi Ferencz a „Függetlenségi és 48-as” kör elnöke, szép beszédben mondott köszönetet a népnek, hogy ily nagy számban vettek részt a drága elhunyt végítizteletén, azután Stern Lajos mondott egy szép alkalmi imát, melyben a jobblétre szenderültnek családjárja és a magyar népre is kérte az Isten áldását. Majd Haász Juda igenszép elérzékenyítő beszédben szólott a néphez az elhunytól és családjáról; és Schönfeld Márton vázolta a megdicsőültnek halhatatlan érdemeit, s felkérte a népet, hogy a leendő Kossuth szoborhoz ki-ki tehetségéhez képest hozzájáruljon. S ezzel a gyülekezet délután 2 órakor eloszlott. Az ünnepély megkezdése előtt és tartama alatt, tarack-lövések hirdették a gyászt. Este az ablakok fényesen kivoltak világítva az egész községben.

— **A főgimnázium államosítása.** Városunk közönségének az az óhajta, hogy a főgimnáziumot az állam vegye át, egy lépéssel közelebb van a megvalósuláshoz. Tudvalevőleg már a mult esztendőben megtette ebben az ügyben a képviselőtestület a szükséges lépéseket, a mennyiben egy szépen kidolgozott és alaposan megokolt fölratban kérte az államosítást, vagy legalább azt, hogy a tanintézet fentartásához magasabb összegű államsegéllyel járuljon a kormány. Ez elől a méltányos kérés elől elzárkózni ugyszolván erkölcsi lehetetlenség. Mert Szentés város áldozatkész közönsége oly tekintélyes összeget fordít közoktatási célokra, mely ha tul nem

A „SZENTESI LAP” TÁRCAJA.

Jó barátok és ellenségek.

— Regény —

83. foly.

Írta: **Sima Ferencz.**

A harang, mely a kath. toronyban a lélek-váltság gyászos pillanatát hirdeti, most oly fájón csengett az emberek fülébe, hogy hallatára alig maradt szem szárazon. Mindenki azt hitte, hogy a harang bus zokogása Madarassy Miklós halálát hirdeti, kinek fiatalon kellett elpusztulni azért; mert szeretett, s mert szeretete ne a birt kitérni ellenfele elől.

A hír egy pillanat alatt végig futott a városban, hogy Madarassy már meghalt s az általános részvét által támasztott képzelődés e gyászhiert megtoldá azzal, hogy Papp Ignác is haldoklik s hogy naplemente előtt az ő lelke is égbe száll. — Fájó részvét vett erőt egyszerre az emberek lelkén, s kik ezelőtt Madarassyt számba se vették a városban, most egy pillanat alatt úgy találták, hogy ő volt a város egyik legjelesebb fiatal embere, teljesen méltó rá, hogy Papp Ignác ellenfele legyen. Egy szerelmi hős tragikus sorsának egész misteriuma vette az emberek szemében körül az ifjunak eddig ismeretlen életét. Az eleven képzelődés regényes történetét festett Papp Ignác egy évi távollétéről, melyben Madarassy is része volt.

A város két legderakabb fiatal embere pusztul el egy lány miatt. Az egyszerű embereknél ez határ-

talán elkeseredést okozott; uri körökben pedig és különösen a hölgyek arra voltak kíváncsiak, hogy a borzasztó katasztrófa miként fog hatni Benéékre.

A közönség úgy volt informálva a Bene ház érzelme iránt a vetélkedő szerelmesekkel szemben, hogy Irén Madarassyt szerette; de apja feltétlenül Papp Ignácnak szánta leányát, s e viszonyból támadt vegyes érzelmek hatása alatt foglalt állást a közönség egyrészt Benéékkel szemben, más részt a két fiatal ember mellett.

A közönség, mely nagyobb részvét és féltékenységgel leste Papp Ignác sorsát és ennek házat lepte körül, most hogy Madarassy halál hírezt zuga a kath. toronyból a harang, egyszerre Madarassy házat lepte körül.

Biztosat kívánt tudni mindenki s szinte megostromolták a valóért a Madarassy házat,

Az ősz ezredes maga jelent meg a tömeg előtt hajdon fővel és könnyes szemekkel, s kérte a népet, hogy a legnagyobb csendben távozzék; mert fia haldoklik s a legkisebb zaj sieteti halálát. A tömeg az apa azon kijelentésére, hogy fia még él, mint egy ember, megkönnyebbülve lélekzet föl és áhítattal tekintett az égre, hogy hát ha van me nekülés.

Tehát a halálváltság nem Madarassynek szólt, kit már Benéné otthon siratott s kinek halála híre megrendült Papp Ignác egész valója s egyszerre elveszti minden erejét és hitét arra, hogy neki is követni ne kelljen ellenfelét.

S hiába volt később minden megnyugtató, hogy Madarassy nem halt meg, Papp Ignác nem

hitte azt el még Bene Tamásnak se, kit különben lehetetlennek tartott, hogy valótlan mondjon; de most elhitte, hogy eltagadja előle az igazat csak azért; mert ez neki lelki megnyugtatót nyujtana.

A legnagyobb kint e válságos pillanatban Bene Irén állta ki, ki mély fájdalommal bár, de köny nélkül fogadta azt az álhirt, hogy Madarassy meghalt, s nem azért, mintha kételkedett volna a hír valóságában; hanem mert egész lényében remegett Papp Ignác sorsa miatt.

Mikor a házat befutotta a hír, hogy Madarassy meghalt, Benéné kiment leánya szobájából és őszinte fájdalommal megsiratta a fiatal embert. Irén pedig bezárta szobája ajtaját, s nem bocsátott be senkit míg apja haza nem jött, ki tudomására hozta leányának, hogy: hite szerint Papp Ignác életben marad. Elég egy halott, szólta megkönnyebbült lélekkel a lány, s hálaszerű fohászt bocsájtott az ég felé. Oh csak őt megtartsa nekem az isten, susogá halkan.

— Halott még nincs. Madarassy halál-hire nem való.

Oh istenem, kiáltott föl e hír hallatára a leány kezeit összekulcsolva, szeméből egyszerre forró köny pergett arcán: tartsd meg őt is. Tartsd meg őket susogá apja keblére omolva s vedd értök áldozatul életemet!

(Folytatása következik.)

szárnyalja is, de mindenesetre fölöttébb súlyos teszi pénzügyi helyzetét, s így joggal el lehet várni, hogy az állam az anyagi tehernek legalább egy jelentékeny részét magára vállalja, mivel a közoktatás tulajdonképpen ugy is állami feladatot képez. A közoktatási miniszter a múlt évben nála járt városi küldöttségnek meg is ígérte, hogy ebben az esztendőben tárgyalás alá veszi ezt a reánk nézve fontos és sürgős kérdést. A polgármester aztán a folyó év elején emlékeztette a minisztert adott ígéretére; mire a miniszter a tárgyalás megkezdése iránt megtette az első lépést; a következő leiratot intézvén a városhoz: „Szentes város közönségének, f. évi január hó 15-én 2. sz. a kelt előterjesztésére értesitem a közönséget, hogy az általa fentartott főgymnasiumának állami ellátásba való átvétele ügyében hajlandó vagyok a tárgyalásokat megindítani. E végből felhívom a közönséget, hogy mutassa be 1. a tornaacsarnok tervrajzát, 2. a főgymnasiumra vonatkozó vagyoni és jövedelmi kimutatást, az intézethez kötött, vagy az intézet fentartására szolgáló alapok külön feltüntetésével, 3. az intézet évi költségvetését, melyből megítélhető legyen, hogy Szentes városa megnyit áldoz évenként a középiskola fentartására.” stb. stb.

— **Egy hazugság czáfolata.** Pákulicz részről azt a hírt terjesztették, hogy lapunk szerkesztője, Sima Ferenc országgyűlési képviselő 200 frtot kért a polgármestertől a szentes-városi koszoru költségeire. Burián Lajos polgármester felkért bennünket annak kijelentésére, hogy ez a híresztelés nem felel meg a valóságnak. Mert a dolog úgy történt, hogy a polgármester megkereste Sima Ferencet, hogy a város nevében tegyen koszorut a turini ravatalra; mire Sima Ferenc tudatta a polgármesterrel, hogy a koszoru körülbelül 100 frtba kerül. Amint a polgármester ezt az értesítést megkapta, rögtön utalványozta a 100 frtot Sima Ferenc kezéhez. Ez a tényállás, s minden ellenkező híresztelés merő koholmány, amely ellen a polgármester annál inkább kötelességének tartja tiltakozni, mivel úgy van meggyőződve — s ezt talán a pákuliczok is elismerik — hogy Sima Ferenc nem köteles a város koszoruját a saját zsebéből megvásárolni.

— **A sorozás eredménye** Csütörtökön fejezték be városunkban a sorozást. Az előállított 664 hadköteles közül 221-et soroztak be, vagyis minden harmadik embert, ami az utóbbi évekhez viszonyítva feltűnő eredmény. A besorozottak között 8 önkéntes van. A sorozó bizottság — értesülésünk szerint — Szentesről Orosházára utazott.

— **A szentesi országos vásár** f. hó 21., 22. és 23. napjain lesz.

— **Munkásgyűlés.** Tarnóczy Mihály és társai f. hó 8-án vasárnap délután tartják meg a vásártéren a multkori katonáski miatt elhalasztott munkásgyűlést. A főkapitány ezuttal is ragaszkodik ahhoz az álláspontjához, — melyet a felsőbb hatóság is jóváhagyott — hogy vidékieknek nem engedi meg a szónoklást. Mint biztos forrásból értesülünk, most nem hoznak katonaságot, amire különben — hitünk szerint — nem is lesz szükség.

— **Az apagyilkos** Szigeti Lakos Antalt a legfőbb fórum, a kir. kuria 5 évi fegyházra ítélte.

— **Méhészeti előadás.** Mint a vármegyei tanfelügyelő értesít bennünket, Tóth János méhészeti vándortanító f. hó 19-én délután és 20-án délelőtt Szegváron előadást tart a méhészetről. Felhívjuk a méhtenyésztők, de különösen a népkisbirtokos tanítók figyelmét erre a tanulságos szakelőadásra.

— **Asszonyok összekülönbözése.** Csendes Antalné nem éppen csendesvérű asszonyság; és Szerencse Rozáliának sincs valami nagy szerencséje; mert mikor szerdán délelőtt ezt a két ellenfelet a piacon összehozta a balsors, rövid szóváltás után úgy összekülönböztek, hogy egy perc alatt mind a kettőjüknek lehullott a kontya aztán letéperték egymást a földre, de olyatén módon, hogy hol Csendes Antalné volt felül, hol Szerencse Rozália alól, akit aztán egy rendőr szabadított ki haragos ellenfele kemény térdei alól. A csendhaborító Csendes Antalné ellen megindították a kihágási eljárást.

— **Egy örült rémtette.** Borzasztó esetről ad hírt a Hazánk háromszékmegei konásznaji levelezője, Szócs Mózsa odaváló lakos, kit a helyi

előjáróság megfigyelés végett a sepsi-szent-györgyi „Ferencz József” kórházban helyeztett el, de a kit onnan ismeretlen okból elbocsátottak, hazaérkezése után a feleségét a házatól elűzte, s négy éves kis fiát porrá égette. A szerencsétlen ember egy vendégágy vánkosaiba és takaróiba göngyöltte a gyermeket, az ágy tetejére házi butorokat és fákat rakott s az ágy alól az egész rakást felgyújtotta. Minden porrá égett. Az apa az örütség újabb rohamában a lánggal égő máglyára vetette magát. Mikor ruhája meggyuladt, átrohant a szomszédjához, agyonlövését kérve. A szomszéd feddő szavai után előbb egy vízzel telt kádba azután a kutba vetette magát, de mindenünnen kimászott. Végre megjelent az előjáróság s az örült apát a járásbírósi fogházba szállítottta. A szerencsétlen családapán, kinek testét több égett és zuzott seb borítja az örütség a letartóztatás után is több ízben kitört. A lakosságot nagyon fölháborította az a körülmény, hogy az intézet, az örülesi rohamokban szenvedő embert, könnyelműen szabadon bocsátotta. Pusztán az intézet körül nem tekintő intézkedéseinek tulajdonítják, hogy egy ember élet áldozatul esett s hogy az egész falu komoly tűzveszedelemben forgott.

— **A poszt és az ördög.** A bécsi belváros egyik katonái őrházikója előtt a minap éjjelkor egy becsipett ur haladt el, a ki a császárvárosnak egyik ismeretes alakja; egy fiatal szerencsen, aki egy előkelő személyiség szolgálatában áll. Nagyon sötét volt-e, vagy az őrtálló katoná nem látott-e még szerencsen, elég az hozzá, hogy a derék vitéz ijedten kiáltozni kezdett:

— Jaj az ördög!

El akart szaladni a posztjáról, s csak akkor nyugodott meg, mikor a szerencsen vigyorogva eléje állt. A katonát a haditörvényszék elé állították, s szigorúan megbüntették, mert a törvényszéknek az volt a véleménye, hogy egy osztrák katonának magától az ördögtől sem szabad megijednie.

— **Kossuth Lajos.** Most, midőn a magyar szabadságharc halhatatlan apostola: Kossuth Lajos sirba szállott, a különféle vállalatok nemes versenyre kelnek egymással, hogy a nemzet nagy halottjának vonásait az utókor számára megörökítsék. Ezen képek közül különösen kiválik egy „Kossuth Lajos és az aradi vértanúk megdicsőítése” című allegorikai kép, mely Kozics Ferenc hazánkfia, hirneves müncheni akadémiai festő eredeti festménye után husz színű remek olajnyomatu kivitelben sokszorosítva lett. Ez a kép, melynek láttára imádatserű ihlet szállja meg a honfi kebelét, oly díszesen és oly fenégesen örökíti meg allegorikus csoportoztatban Kossuth Lajos és a 13 aradi vértanu halhatatlan alakjait, hogy méltó reá, miszerint azt minden magyar ember megszerezze és oltárkép gyanánt lakásának díszül megörökítse. A kép háromféle nagyságban megrendelhető minden könyv- és műkereskedésben, vagy s közvetlenül Sebők Lipót műkereskedésében Budapesten, VI. Aradi-utca 8. szám, következő áron: az I. nagyságú, melynek hossza 95, szélessége 63 centiméter, darabonként 4 frtba, a II. nagyságú, melynek hossza 63, szélessége 43 centiméter, darabonként 2 frtba, a III. nagyságú, melynek hossza 48 szélessége 32 centiméter, darabonként 1 frtba kerül.

Irodalom.

Az 1848–49-iki magyar szabadságharc története című illusztrált vállalatból most jelent meg a 9-ik füzet. Graecza György e füzetben az első független magyar felelős miniszterium tagjainak élet és jellemrajzát mondja el tömör rövidséggel. E füzet értékét nagyban emeli az 1849-iki szükségpénzek hű fascimilekben való közlése. Igen szép Andrassy Gyula gr. 1848-iki arcképe is, a mely eddig még seholsem jelent meg.

A képek beosztása a következő: A szabadságharc hírlapjai Mészáros Lázár, az 1848-iki hadügy-miniszter arcképe. A pesti rendőrség jelvénye 1848-ban. Honvédszázló-szentelés. Kossuth-bankó. Rozsnyó város szükségpénze 1849-ben (6. ábra) Windischgrätz felfalja a szabadság bajnokait (gunykép) A Zichy uradalom szükségpénze 1849-ben Ung és beregmegei sőbankó 1849-ben. A zenplénmegei Hegyalja szükségpénze 1849-ben (6. ábra) Andrassy Gyula gr. 1848-ban. Losonc város szükségpénze 1849-ben.

Vasuti menetrend.

Budapest—félegyháza—csongrádi vonal.

Budapest—Csongrád.

Budapestről indul 8 óra 30 perc reggel, 2 óra 20 perc délután, 4 óra 25 perc délután.

Félegyházára érkezik 12 óra 11 perc délután 4 óra 43 perc délután, 7 óra 57 perc este.

Félegyházáról indul 12 óra 25 perc délután, 5 óra 10 perc délután.

Csongrádra érkezik 1 óra 25 perc délután, 6 óra 10 perc este.

Csongrád—Budapest.

Csongrádról indul 9 óra 20 perc délelőtt, 3 óra délután,

Félegyházára érkezik 10 óra 21 perc délelőtt, 4 óra 10 perc délután.

Félegyházáról indul 11 óra 06 perc délelőtt, 4 óra 55 perc délután.

Budapestre érkezik 1 óra 25 perc délután, 8 óra 50 perc este.

Félegyháza—szegedi vonal.

Félegyháza—Szeged.

Félegyházáról indul (Pusztla-Péteri, Kistelek, Szatymaz Dorozsma felé) 12 óra 19 perc délután, 4 óra 44 perc délután. Szegedre érkezik 1 óra 47 perc d. u. 5 óra 45 perc d. u.

Szeged—Félegyháza.

Szegedről indul (Dorozsma, Szatymaz, Kistelek, Pusztla-Péteri felé) 10 óra 1 perc délelőtt, 3 óra 05 perc délután. Félegyházára érkezik 11 óra 04 perc délelőtt, 4 óra 39 perc délután.

Szentes—h.-m.-vásárhelyi vonal.

Szentes—H.-M.-Vásárhely.

Szentesről indul 4 óra 50 perc éjjel, 8 óra 45 perc reggel, 5 óra 13 perc délután. H.-M.-Vásárhelyre érkezik 6 óra 40 perc reggel, 10 óra 32 perc délelőtt, 7 óra 10 perc éjjel.

H.-M.-Vásárhely—Szentes.

H.-M.-Vásárhelyről indul 7 óra 40 perc reggel, 4 óra 4 perc délután, 8 óra 11 perc éjjel. Szentesre érkezik 9 óra 30 perc délelőtt, 5 óra 55 perc délután, és 10 órakor éjjel.

H.-M.-Vásárhely—szegedi vonal.

H.-M.-Vásárhely—Szeged.

H.-M.-Vásárhelyről indul 6 óra 57 perc reggel, 3 óra 58 perc délután, 9 óra 25 perc éjjel. Szegedre érkezik 7 óra 53 perc reggel, 4 óra 33 perc délután, 10 óra 20 perc éjjel.

Szeged—H.-M.-Vásárhely.

Szegedről indul 3 óra 30 p. éjjel, 10 óra 5 perc délelőtt 6 óra 52 perc este. H.-M.-Vásárhelyre érkezik 4 óra 34 perc reggel, 10 óra 50 perc délelőtt, 8 óra 01 perc este.

1226. a. 894. Szentes város adóhivatalától.

Hirdetmény.

Szentes város 1893. évi eb-adó kivetési lajstroma a f. é. április hó 7-től — április 14-ig a városi adóhivatalban közszemlére lesz kitéve, mely körülményre azzal hívom fel az adózók figyelmét, hogy a jelzett idő alatt ezen hajstromokat mindenki betekinheti, s a kivetés ellen felszólamlását megteheti.

Szentes, 1894. április 5-én.

1—3

Bugyi Antal,

h. a. tanácsnok.

őzv. Hónigh Benőné

I. tized 147. számú házánál két szobás lakás Szt.-György naptól kiadó.

UNGHVÁRI PÉTER

fogorvosi műterme SZEGEDEN,

uj Mayer-ház az „Európa-szálloda” mellett.

Műfogak és fogsorok

24—48 óra alatt fájdalom nélküli betétele arany és cautschuk alapon a legszabályosabb kivitelben.

Plombirozások

a legfinomabb jegecz- s laparanyval, platinával, ezüsttel, stb.

Fogak tisztítása, 35

mindenféle fog- és szájműtétek.

Rendelési idő: d. e. 9—12, d. u. 2—5 óráig.

Fogműtétek ocsinnal és altató-gázzal d. e. 11—12-ig.

VIDÉKIEK ÉS ÁTUTAZÓK

előleges bejelentés esetében tartózkodásuk idejére különös tekintetben részesülnek.

Hirdetmény.

Szentes város belső fáskertjében mintegy 40,000 darab, a philokserának teljesen ellent álló, „amerikai sima szőlő vessző. Szentes város határában való elültetésre, eladásra bocsátatik, ezrenként 5 frtjával. — Midőn erről a város lakosságát értesitem, egyszersmint tudomására hozom, mikép ugy a tavaszi fás, valamint a nyári zöld oltás ismeretének elsajátítása iránt, a városi tanács gondoskodni fog.

Szentesen 1894. márczius hó 23.

Burián Lajos,
polgármester.

3-8

Hirdetmény.

Szentes város tulajdonát képező alsó és felső csordajáráson a tehének és borjúk lelegeltetésre való kihajtása f. év május hó 1-ével történik.

A lelegeltetés végett kihajtott tehének szájbére előreláthatólag 10 frtban, egy-egy tehén lelegelőterülete 1200 n. sz. öles holdban, egy-egy rugott borjú szájbére 5 frtban, lelegelőterülete 900 n. sz. ölben és végül a 2 vagy több éves borjúk szájbére 8 frtban s egy-egy borjú lelegelőterülete 1200 n. sz. öles holdban állapítatik meg.

Tekintettel arra, hogy a tehének csak korlátolt mennyiségben lesznek kihajthatók, felhívom a tehentartó közönséget, hogy teheneik után idejében váltsanak lelegeltetési jogot, mert a létszám beteltele után jelentkezők tehenei lelegelőre hajthatók nem lesznek.

A lefizetések a városi közpénztánál f. év április hó 2-ától kezdve elfogadtnak.

Szentesen, 1894. márcz. hó 30-án.

Novobáczy Győző,
tanácsnok.

3-3

CSAK „Zacherlint“ kell kérni

mert ez a leggyorsabban és a legbiztosabban ható ölszer minden rovar kiirtására.

Misem szólhatna, felülmulhatlan raktára és jósága mellett fényesebben, mint rendkívüli elterjedése, minek folytán nem létezik más oly szer, melyek kelendőségét a Zacherlin legalább tiszszeresen felül ne mulná.

Azonban mindenkor lepecsételt palackot kell kérni, csakis olyant, mely „Zacherl“ névvel van ellátva. — Minden más egyéb csak értéktelen utánzat.

Egy palack ára 15, 30, 50 kr., 1 frt, 2 frt. Zacherlin takarító darabja 30 kr.

Tessék jól figyelni. Raktárain csak ott vannak, hol plakátjaim kifüggesztve láthatók.

DISZES
SZÁMLÁK, JEGYZÉKEK
ÉS
TUDÓSÍTÓLEVELEK.

IZLÉSES
MEGHIVÓK
ÉS
TÁNCZRENDEK.

DIVATOS
ELJEGYZÉSI ÉS ESKETÉSI
KÁRTYÁK.

ÉTLAPOK,
KÖZSÉGI ÉS VÁROSI
HIVATALOS NYOMTATVÁNYOK.

ÁRJEGYZÉKEK,
CZIM- ASZTALI ÉS
NÉVJEGYEK.

MINDENMŰ ÉS SZINU
FALRAGASZOK
ÉS DISZES KIVITELŰ
GYÁSZLAPOK.

KÖNYVNYOMDA, KÖNYV- ÉS HIRLAPKIADÓHIVATAL.

Huszonhárom év óta fennálló
s a mai kor igényeinek minden tekintetben
megfelelő betűkkel és gyorsajtóval felszerelt

KÖNYVNYOMDÁMAT

melyben minden e szakmába vágó munkák a
legjutányosabb áron, csinos kivitelben gyorsan
és pontosan készíttetnek el, — ajánlom a n. é.
közönség szives pártfogásába.

TISZTELETTEL:
SIMA FERENCZ.

A
„SZENTESI LAP“
czimű, hetenként háromszor megjelenő poli-
tikai lap kiadó-hivatala.

MINDENMŰ
TÁBLÁS KIMUTATÁSOK
ÉS TAKAREKPENZTÁRI
MÉRLEGEK.

IDŐSZAKI ÉS
FOLYÓIRATOK,
HIRLAPOK MŰVEK.

DISZES KIVITELŰ
SZALAGARANYOZÁSOK
ÉS SZÁMLÁK.

IPAR ÉS KERESKEDELMI
KÖRLEVELEK,
CSINOSAN KIÁLLITVA.

MINDENMŰ
ÜGYVÉDI ÉS IRODAI
NYOMTATVÁNYOK.

MINDEN VÁLASZTÉKBAN
LEVÉLPAPIROK
ÉS BORITÉKOK
CZÉGNYOMÁSSAL.